

Det ungarske infanteri under Anden Verdenskrig

Indledning

Formålet med denne artikel er at give et indtryk af, hvorledes det ungarske infanteri var uniformeret umiddelbart før og under Anden Verdenskrig. Samtidig vises eksempler på infanteriets udrustning og materiel.

Billedmaterialet stammer fra de relativt få kilder, som findes om den ungarske hær. Mange detaljer, specielt om materiellet, er derfor p.t. ukendte for mig. Skulle nogen ligge inde med yderligere oplysninger, så hører jeg gerne om det.

Soldaterne

Billedet stammer fra Kilde 1, der er udgivet i 1939. Fanen på billedet kan således være af den type, som har modelbetegnelsen 38.M.

Et eksemplar af en sådan fane - det 15. Infanteriregiments - er i dag udstillet på det ungarske flagmuseum i Budapest.

Se nærmere om 15. Infanteriregiments fane på disse sider:

<http://www.geocities.com/zaszlok/Muzeum> <http://fotw.vexillum.com/flags/hu^1949.html#1938>

Hærloven af 1938 lagde rammerne for en modernisering og udvidelse de væbnede styrker, en plan som skulle være fuldbragt i 1943. Med denne lov gjorde man endeligt op med de restriktioner, som fredstraktaten fra Versailles (Trianon Traktaten) havde pålagt Ungarn.

Af modelåret på fanen udleder jeg, at man samtidig indførte fanen som et synligt symbol, analogt med tildelingen af faner til den tyske værnemagt i 1937.

Det foreligger dog ikke oplyst, i hvilken udstrækning enhederne i perioden 1922 til 1938 rådede over faner.

I modsætning til paradebilledet, så ser infanteristerne på march lidt mere feltmæssige ud.

Billedet stammer fra Kilde 5. Ifølge billedteksten, så er der tale om en scene fra indmarchen i Besarabien, ved starten af indmarchen i Rusland.

At dømme efter soldaternes påklædning, så ser kamphandlinger ikke ud til at være umiddelbart forestående.

En gruppe ungarske soldater iført uniformskappe, samt for enkeltes vedkommende teltflage/regnslag.

Stålhjelmen svarer til den tyske model fra Første Verdenskrig.

Billedet stammer fra Kilde 7.

Soldaterne har aflagt kapperne, som nu bæres sammenrullet, hovedsagelig over venstre skulder.

Billedet stammer fra Kilde 5.

Støttevåben

Maskingeværer

Hærens **lette maskingevær 31.M** stammede fra den svejtsiske våbenfabrik Solothurn [1](#)). Kaliberen var 8 mm. Hvert infanterikompani havde 12 lette maskingeværer.

Til maskingeværet fandtes også **luftværnsaffutage 38.M**.

Billedet stammer fra Kilde 1.

8 mm maskingevær 7/31.M, der var fra et levn fra Første Verdenskrig, stammede fra den østrigske våbenfabrik Schwartzlose.

På grund af sin ringe skudkadence - 350 skud i minuttet - betegner kilderne maskingeværet som forældet.

Til sammenligning havde det tyske MG34 en kadence på 900 skud i minuttet, mens MG42 kom helt op på 1.500. [2\)](#)

Billedet stammer fra Kilde 1.

Morterer

Støttevåbnet på kompagniniveau var 2 stk. **5 cm mortar 39.M**, som blev fremstillet af FÉG Fabrikken.

I alt blev der udleveret 826 morterer af denne type til enhederne frem til 1944.

De enheder, som var en del af 2. Arme, blev i 1942 udrustet med den tyske **5 cm mortar M36**.

Billedet stammer fra Kilde 5 [3\)](#).

I infanteribataljonernes maskingeværkompagni indgik 4 stk. - og senere 8 stk. - **8 cm mortar 36.M**, fremstillet af den statslige våbenfabrik i Diósgy.

Morteren blev forbedret i 1939 - **8 cm morter 36/39.M** - hvor rækkevidden blev forøget fra 4.300 m til 6.200 m.

Billedet stammer fra Internettet; soldaterne ligner ungare, men er det næppe, idet deres felthuer ikke helt ligner den ungarske model.

Panserværn

I stort set alle beretninger om den ungarske hær fremhæves manglen på effektivt panserværn. Fra tysk side gjorde man mere eller mindre halvhjertede forsøg på at råde bod på denne mangel, men også på dette område stod ungarene sidst i rækken; leveringer blev ofte nedprioriteret til fordel for ungarnes arvefjender - rumænerne.

På kompagniniveau indgik også 1 stk. - senere 2 stk. - **2 cm panserværnsgevær 36.M** [4](#), fremstillet af den svejtsiske fabrik Solothurn.

Panserværnsgeværet blev trukket af karrer eller motorkøretøjer. Det kunne også transporteres på pakheste eller sidevogne på motorcykler.

Billedet stammer fra Kilde 1.

På bataljons- og regimentsniveau rådede man over **3,7 cm panserværnskanon 36.M** eller den særlige ungarske variant **4 cm panserværnskanon 40.M**.

Et afkortet kanonrør fra de licensfremstillede 40 mm Bofors luftværnskanoner blev anvendt til at give panserværnskanonen større slagkraft.

Billedet er fundet på Internettet [5](#)).

Den tyske PAK 38 fik i den ungarske hær betegnelsen **5 cm panserværnskanon 38.M**.

Ungarerne modtog i 1942 54 stk., som blev tildelt enhederne i 2. Arme, hvor de indgik i infanteriregimenternes panserværnskompagnier.

Størstedelen af 2. Armés materiel gik tabt ved Stalingrad.

Billedet stammer fra Kilde 6.

Endnu et billede af **en 5 cm panserværnskanon 38.M** fra Kilde 6.

I 1942 modtog 2. Arme også 6 stk. **7,5 cm panserværnskanon 40.M** (den tyske PAK 40), samt 245 stk. erobrede belgiske 4,7 cm panserværnskanoner (FRC), som fik betegnelsen **36.M**.

I løbet af 1944 modtog ungarene dog et større antal 7,5 cm panserværnskanoner samt et antal Panzerfaust og Panzerschreck.

Uniformer

En generel beskrivelse af den ungarske feltuniform findes i mit papir *Ungarske husaruniformer under Anden Verdenskrig*, hvortil henvises.

Infanteriets grønne våbenfarve blev båret på kravespejl på såvel jakke som på kappen samt et trekantet stofmærke på venstre side af huen.

Løjtnant, 1941.
(Kilde 7)

Sekondløjtnant, 1944.
(Kilde 7)

Hornblæser, 1942.
(Kilde 7)

Bemærkninger til illustrationerne

1. Løjtnantens uniform er måske gengivet lige lovlig rødbrun i farven og burde nok være med i stil med de to øvrige illustrationer.
2. Hornblæseren bærer en oppakning af traditionel østrig-ungarsk tilsnit, med tæpperulle og kogekar påspændt tornysteret. Snoreværket om signalhornet er vist i en grumset brun farve; måske det burde have været i våbenfarven?
3. Sekondløjtnanten er tegnet efter det første fotografi af 5 cm panserværnskanon 38.M, som er vist i Del 1 af dette papir. Dateringen af uniformen burde måske rettelig være 1942, hvor 2. Arme, der gik til grunde ved Stalingrad, blev udrustet med den tyske panserværnskanon. Dette vurderes dog ikke at have væsentlig betydning for uniformens udseende.

Kilder

1. *Taschenbuch der Heere* af Kurt Passow, J.F. Lehman Verlag, München / Berlin, 1939.
2. *The Royal Hungarian Army, 1920 – 1945* af Leo W.G. Niehorster, Axis Europa Books, New York 1998, ISBN 1-891227-19-X.
3. *Axis Allies on the Ostfront* af Bob Mackenzie, Tac Publications, Oxford 2001.
4. *The Royal Hungarian Army 1920-1945, Volume II, Hungarian Mobile Forces* af Peter Mujzer, Axis Europa Books, New York 2000, ISBN 1-891227-35-1.
5. *The Hungarian Army and Its Military Leadership in World War II* af Andris J. Kursietis, Axis Europa Books, New York 1999 (tredje reviderede og udvidede udgave), ISBN 1-891227-28-9. (<http://www.axiseuropa.com>)
6. *Germany's Eastern Front Allies 1941-45* by Peter Abbott & Nigel Thomas, Osprey Men-at-Arms 131, London 1982, ISBN 0-850454-751. (http://www.ospreypublishing.com/title_detail.php?title=Q4751&ser=MAA) Bogen indeholder yderligere tegninger af ungarske uniformer.
7. *The Armed Forces of World War II - Uniforms, Insignia and Organisation* af Andrew Mollo, Military Press, New York 1987, ISBN 0-517-54478-4.
8. *Hæruniformer 1939-45* af Boris Mollo, Dansk Militærforlag, Hvidovre (uden år, men cirka 1980), ISBN 87-87794-00-4.

Per Finsted

- 1) I løbet af krigen indkøbte man i Tyskland 2.000 stk. 7,92 mm Madsen rekylgeværer samt 2.000 stk. tyske 7,92 mm lette maskingeværer MG34. De ungarske modelbetegnelser blev **24/43.M** henholdsvis **34.M**.
  - 2) Oplysningerne om MG34 og MG42 stammer fra: *Uniforms and Traditions of the German Army 1933-1945, Vol. 3* af John R. Angolia og Adolf Schlicht, San Jose, CA 1987, ISBN 0-9112138-38-8.
  - 3) Billedteksten lyder: "*While German Hetzer tank destroyers stand in the background, Hungarian officer candidates line the roadside in support. These officer candidates were withdrawn from the fighting near Budapest shortly before the encirclement of the capital, and transferred en-masse into the forming 25th SS Grenadier Division "Hynyadi". This occurred in November, 1944 while this picture was taken in October just south of the capital.*"
  - 4) På grund af sin relativt ringe gennembrudsvirkning udgik våbensystemet efterhånden af brug som infanterivåben. Kanonen på den lette Toldi kampvogn og Csaba panservognen var dog af samme type.
  - 5) Billedet stammer sandsynligvis fra bogen *The Eastern Front - Armour Camouflage and Markings 1941-1945* af Steven J. Zaloga og James Grandsen, Arms & Armour Press, London 1983, ISBN 0-85368-583-5. Heri er billedteksten: "The Hungarian Army license-produced the Krupp Protze Kfz 70. This example from the 1st Armoured Division is seen here towing a 40 mm 40.M anti-tank gun, a weapon that was derived from the German Pak 36 but with a 40mm Bofors tube. The tactical insignia for an anti-tank company is clearly evident on the Protze. In the background is a Hungarian Pz Kpfw 38(t). Hvorvidt der er tale om en 3,7 cm eller en 4 cm panserværnskanon, kan dog - efter min mening - ikke alene afgøres ud fra fotografiet
-